

[Margrete Auken]

mere sammenhængende politik i landet, hvor der bliver overensstemmelse mellem regeringen og flertallet.

Først med hensyn til, hvorvidt sandsynligheden er lille eller stor. Vi har i dette Folketing vedtaget at bede svenskerne lukke Barsebäck, skønt sandsynligheden for, at der sker en ulykke, ikke er ret stor. Vi tør ikke have det liggende derovre. Jeg ved, at ministeren rimelig loyalt har fremført det synspunkt over for svenskerne. Det er godt og et tilfælde, hvor ministeren har været loyal over for Folketinget. Det er det samme, der gør sig gældende her. Almenvellet og samfundet, og hvem det ellers er, der skal afgøre, hvilken risiko vi kan leve med, er os. Det er Folketinget. Ministeren kan nedsætte 10.000 komiteer, men det er kun Folketinget, der kan afgøre, hvad almenvellet og samfundet kan leve med og ikke kan leve med. Jeg forstår ikke, hvem det er, man ellers henviser til.

Så er der spørgsmålet om klorimporten. Jeg kan ikke nøjagtig huske, hvor meget der allerede ved beslutningsforslaget blev importeret andre steder fra. Det var allerede dengang betragtelige mængder, og alt tydede på på det tidspunkt, at det var stigende mængder, uanset hvad Folketinget sagde om Sojakagen eller ej. Der er altså ikke tale om – sagt til dem, der ikke tidligere har deltaget i denne debat, hr. Engell har haft meget godt af at være her, så han kunne komme ind i sagen, men sagt til orientering – at den produktion, der er foregået ude på Sojakagen, i mange henseender har været i tilbagegang. Man kunne diskutere, og det havde været en bedre diskussion, om den ikke havde lukket af sig selv under alle omstændigheder, men vi har altså fået så megen modstand, at vi har følt, at det var nødvendigt at understrege, at vi ikke kan leve med det derude længere.

Og så endelig spørgsmålet om, hvorvidt denne særlov skal afstedkomme et ekspropriationskrav. Jeg vil egentlig godt spørge miljøministeren, hvad der var sket, hvis Miljøankenævnet havde sagt, at virksomheden skulle lukke, i betragtning af, at de risikobestemmelser, som også er med i miljøloven, var overtrådt, eller hvordan man nu vil formulere det. Havde det så været en erstatningssag? Jeg var meget i tvivl om, hvad det var, Miljøankenævnet dér sagde. Ville det så have afstedkommet ekspropriation?

Det er klart, det er noget af det, vi også må opklare i udvalget, men jeg synes i grunden, ministeren allerede her skylder os at fortælle, om vores miljølovgivning er så dårlig, at vi aldrig vil kunne komme af sted med at kræve en produktion stoppet, uden at det vil udløse et erstatningskrav.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Margrete Auken har nu i to omgange beklaget, at regeringen har fremsat så elendigt og så dårligt et forslag. Jeg vil gerne spørge fru Margrete Auken, på hvilke felter det ikke opfylder det krav, der er stillet i dagsordenen, bortset fra transport af farligt gods.

For det andet vil jeg godt sige, at fru Pia Gjellerup var inde på spørgsmålet om, hvad jeg havde sagt om, at man vil stoppe produktionen derude. Jeg skal citere kort, hvad jeg sagde, for at der ikke skal være nogen misforståelser:

»Ved fremstilling af klor dannes der endvidere«, og så fortsatte jeg med, hvad det var for stoffer. »Virksomheden har oplyst«, dermed er der også svaret på, hvorfra vi har disse oplysninger, »at det ikke er økonomisk rentabelt at købe klor med henblik på fremstilling af de biprodukter, som tidligere er dannet under klorfremstillingen eller er produceret på baggrund af sådanne biprodukter, derfor er det ikke sandsynligt, at virksomheden vil købe og oplagre klor i større omfang. Der har fra forskellig side været rejst spørgsmålet om ekspropriation.«

Jeg har gjort rede for, hvordan man i Justitsministeriet bedømmer spørgsmålet om ekspropriation. Selv om reglerne jo nok er kendt af de fleste, vil jeg alligevel citere dem. Ifølge grundlovens § 73, stk. 2, kan en tredjedel af Folketingets medlemmer inden for tre søgnedage fra vedtagelsen af et lovforslag om ekspropriation kræve, at lovforslaget først indstilles til kongelig stadfæstelse, når nyvalg til Folketinget har fundet sted og forslaget på ny er vedtaget af det nye Folketing. Ifølge Folketingets forretningsorden skal begæring herom underskrevet af de pågældende medlemmer tilstilles formanden for Folketinget, som videresender den til statsministeren.

Og så skal jeg oplyse, at statsministeren ifølge flere dagblade har tilkendegivet, at regeringen er parat til at anvende den omtalte grundlovsbestemmelse til at kræve lovforslagets ikrafttræden udsat til efter nyvalg.